

1 mai – Sfințele Paști. Bucuria Învierii

„Toată istoria creștinismului nu este altceva decât istoria unei singure și unice minuni, a minunii Învierii lui Hristos, care se continuă neîntrerupt în inimile creștinilor, zi de zi, an de an, veac de veac, până la cea de-a Doua Venire.”

■ Sfântul Iustin Popovici

pagina 5

Biserica militară din Cluj-Napoca – o zidire de credință și fapte

pagina 8

Obiceiuri de Paște

ORIZONT MILITAR

Editor: Divizia 4 Infanterie „Gemina”

Fondat la 12 februarie 1948 • Serie nouă * Nr. 208 (1985) * 20 aprilie – 10 mai 2016 * 8 pagini – 0,7 lei • www.clujarm.ro

ORIZONT MILITAR ÎN ACEST NUMĂR

Știri din Divizia 4 I.
„Gemina”

pagina 2

Olimpicii
de la Alba-Iulia

pagina 5

Drone militare

pagina 7

O zi de instrucție „marca” B. 812 I.

pagina 4

Dăruind viață

Miercuri, 13 aprilie, într-o superbă inițiativă, personalul Batalionului 315 Artilerie „Simion Bărnuțiu” din Șimleu Silvaniei a decis să dăruiască viață, participând la o acțiune de donare de sânge, pentru o cauză nobilă. Astfel, la inițiativa colonelului Gigi Dumbravă, comandantul batalionului, peste 50 de cadre militare, soldați/gradați profesioniști și personal civil contractual s-au prezentat la Centrul de Transfuzii Sanguine din Zalău. Tichetele de masă primite în urma donației au fost oferite preotului Cristian Borz, cel care se ocupă de proiectul de reabilitare a Casei Memoriale Iuliu Maniu, din localitatea Bădăcin, județul Sălaj, pentru a achiziționa produse alimentare necesare muncitorilor care lucrează la reabilitarea acestui obiectiv istoric. De asemenea, gestul de suflet a avut loc și în memoria fostului camarad, locotenentul ing. Traian-Rareș Hațegan, de la a cărui trecere în eternitate se împlinesc doi ani.

Locotenent-colonelul
Adrian Costaru,
comandantul B. 811 I.
Protecția Forței
„Dragonii Transilvani”:

„În misiune
esențial este
luptătorul, dar echipamentele high-tech
sunt și ele foarte importante”

— De locotenent-colonel, la mijlocul lunii martie, raportați ministrului apărării naționale „Misiune îndeplinită!” după șase luni în Afganistan. Era o ceremonie emoționantă în centrul Dejului. Cât de important este un asemenea moment în viața și cariera unui comandant?

— Da, într-adevăr, era la fel de emoționantă ca și cea de la plecare, numai că atunci doar speram ca la finalul misiunii să pot raporta „Misiune îndeplinită!” și „Toți oamenii sănătoși acasă!”. La ceremonia de luna trecută am putut raporta ministrului apărării naționale ceea ce în urmă cu aproape șapte luni mi se părea greu de realizat datorită temerilor pe care le are orice combatant care pleacă într-un teatru de operații. Aș putea spune că aceasta este cea mai mare realizare și în același timp cea mai mare satisfacție pentru un comandant, știind că nu doar prin efortul lui, ci prin efortul tuturor militarilor, a înregii unități, putem ca la final de misiune să fim în aceeași formație, cu aceleași efective precum la plecare. Astfel putem să zămbim și să ne privim sincer în ochi, să ne strângem în brațe mamele, tații, frații, soțiile și mai ales copiii care au aștep-

tat cu nerăbdare să ne întoarcem sănătoși acasă. A fost greu, dar cu susținere toate aceste eforturi și sacrificii au fost suportabile.

— Misiunea de acum a fost una de o importanță majoră. În ce a constat și cum ați reușit să o duceți la capăt, cu rezultate dintre cele mai bune?

— Aveți dreptate, misiunea a avut o importanță majoră atât pentru mine personal, cât și pentru subordonații mei. De ce? Deoarece pentru mine, deși eram la a patra misiune în cariera mea și la a treia în Afganistan, era prima de acest gen. Mă refer aici la funcția de comandant de batalion, cea mai mare responsabilitate pe care mi-am asumat-o de-a lungul carierei mele și trebuia să fac tot ce pot pentru a o îndeplini cu succes. Pentru subordonații mei, misiunea a fost una foarte importantă deoarece trebuiau menținute standardele care au fost create la nivelul unității de-a lungul timpului în celelalte misiuni la care participaseră (Irak 2003, Irak 2007 și Afganistan 2010), fiind una dintre puținele unități din armata română care nu a avut

(Continuare în pag. 3)

Locotenent-colonel
Adrian BOCHIS

■ ■ **CLUJUL EROIC** La începutul anului 2016 a apărut, la editura Ecou Transilvan, din Cluj-Napoca, albumul documentar Clujul Eroic, lucrare realizată sub egida Societății „Cultul Eroilor” și cu sprijinul Consiliului Județean Cluj. Albumul a fost conceput și coordonat de colonelul (r.) Iulian Patca, președintele Societății „Cultul Eroilor” — Cluj-Napoca, filială teritorială a Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”, și conține pagini documentare cu monumentele și cimitirele ridicate în cinstea eroilor și martirilor căzuți în acțiunile, luptele și războaiele purtate pentru idealurile de libertate sau naționale, pe teritoriul județului Cluj. În urma cercetărilor de arhivă, rezultă că în cele cinci municipii, un oraș și 75 de comune ale județului Cluj, în morminte, cimitire, gropi comune sau individuale, se odihnesc peste 37000 de eroi și martiri, cunoscuți și necunoscuți, români, maghiari, evrei, germani sau sovietici. (R. C.)

■ ■ **„ANAKONDA-16”** În perioada 4—8 aprilie, la Varșovia, în Polonia, a avut loc conferința finală de coordonare pentru exercițiul multinațional de nivel întrunit „Anakonda-16”, unde au participat colonelul Cornel Scurt și maiorul Florin Prună, din B. 812 I. S-au discutat aspecte privind sprijinul logistic real, efectuarea transporturilor, instrucția trupelor, dar și detalii privind modul de desfășurare a exercițiului. Planificat de armata

Poloniei, exercițiul va avea loc în perioada 6—16 iunie 2016, în Polonia, și va cuprinde scenarii de apărare colectivă, exerciții de tip CAX și LIVEX, și va antrena peste 30000 de militari, din 19 țări membre și parteneri NATO. România va participa cu forțe din cadrul Bg. 81 Mc., B. 1 CIMIC, CIL-FT Cincu, Școlii de Aplicație pentru Unități de Luptă, dar și din cadrul structurilor de informații, operații speciale și psihologice, plasate sub comanda colonelului Cornel Scurt, comandantul B. 812 I. În intervalul 25—28 aprilie, colonelul Scurt și maiorii Leonard Vergu și Ioan Pop, din B. 812 I., vor executa recunoașteri în zona de instrucție Drawsko Pomorskie din Polonia. (R. C.)

■ ■ **CROS** În 5 și 6 aprilie, loturile sportive ale D. 4 I. „Gemina” s-au întrecut, la Dej, în cadrul campionatului militar de cros. Pentru prima dată, competiția a fost intitulată „Iosif Crișan”, în memoria fostului mare sportiv și regretat ofițer cu pregătirea fizică, mentor al multor sportivi militari din zona Clujului și nu numai, fost recordman republican de juniori la atletism și component de bază al lotului național de seniori, maiorul Iosif Crișan. A fost o ediție specială, rezultatele fiind mai spectaculoase ca niciodată. La final, în clasamentul general, lotul Bg. 81 Mc. a ocupat prima poziție, R. 69 Art. Mx. s-a clasat pe locul secund, iar cel al B. 317 Cc. a urcat pe treapta a treia a podiumului. (A. B.)

CORESPONDENȚE

B. 26 VM — Marș, trageri și aprecieri

În intervalul 4—8 aprilie 2016, la sediul Batalionului 26 Vânători de Munte „Avram Iancu” din garnizoana Brad, s-a desfășurat convocarea periodică de instruire a personalului companiei de infanterie, destinată ca

de zi cât și pe timp de noapte. Lungimea coloanei, ce a inclus 14 autovehicule, caracteristicile diferite ale tehnicii auto și blindate, precum și natura variată a traseului ales, a pus la încercare atât abilitățile profesionale

rezervă strategică și regională a NATO și UE, pentru teatrele de operații din Balcanii de Vest.

Pe lângă alte ședințe specifice de instruire, cea mai importantă activitate organizată și condusă pe timpul convocării a fost reprezentată de marșul pe roți, cu tehnica blindată din dotare — pe o distanță cumulată de peste 200 de kilometri — având ca destinație poligonul de tragere Dud-Tauț, marș combinat cu executarea a câte unei ședințe de tragere de instrucție, cu armamentul de pe transportoarele amfibii blindate, atât pe timp

sionale ale mecanicilor-conducători, cât și cele ale echipei tehnice de însoțire.

Tragerile s-au desfășurat în condiții de siguranță, iar deprinderile de buni ochitori, acumulate de militarii companiei de-a lungul timpului s-au concretizat în rezultatele foarte bune consemnate la sfârșitul ședințelor de tragere.

La final, pentru activitatea meritore, caporalii Ioan Cîrcel, Mihai Costina și Andrei Mihăilă au fost citați pe ordinul de zi pe unitate al batalionului.

■ ■ **Maior Florentin LAZAR**

DIRECȚIONAȚI 2% DIN IMPOZITUL PE VENIT SPRE ASOCIAȚIILE DE CARITATE DIN ARMATA ROMÂNIEI

Personalul din cadrul Diviziei 4 Infanterie „Gemina” care dorește să direcționeze 2% din impozitul pe veniturile salariale realizate, către asociațiile de caritate din armată, poate face acest lucru până la data de 25 mai.

Asociația de Caritate din Armata României „Camarazii” este o organizație care, prin intermediul fondurilor atrase, sprijină militarii în activitate, în rezervă și în retragere, urmașii eroilor căzuți la datorie, precum și personalul civil care își desfășoară activitatea sau și-a desfășurat activitatea în Ministerul Apărării Naționale, precum și rudele de gradul I ale acestora, pentru rezolvarea unor probleme medicale sau sociale deosebite.

O altă organizație cu obiect de activitate asemănător este fundația „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de Biruință”. Aceasta urmărește asigurarea suportului social pentru personalul militar în activitate sau în rezervă/retragere și personalul civil din Ministerul Apărării Naționale, precum și pentru soțiile/soții/copiii acestora.

■ **Orizont militar**

■ ■ **CONVOCARE DE RELAȚII PUBLICE** În perioada 6—7 aprilie, la sediul SMFT s-a desfășurat Convocarea ofițerilor de informare și relații publice din Forțele Terestre. În cadrul activității, conduse de colonelul Romeo Feraru, șeful biroului informare și relații publice din SMFT, au fost abordate teme de specialitate referitoare la întocmirea materialelor de presă, mediatizarea exercițiilor/operațiilor militare, în special în paginile de social-media, precum și precizări în vederea organizării de evenimente specifice. La finalul activității, șeful SMFT, generalul-maior Dumitru Scarlat, le-a mulțumit tuturor ofițerilor de relații publice pentru efortul continuu depus în promovarea imaginii și a activităților desfășurate de militarii din Forțele Terestre. (O. S.)

■ ■ **STEAGUL DE LUPTĂ A LUI AVRAM IANCU LA CLUJ** Sâmbătă, 9 aprilie, în piața Avram Iancu din municipiul Cluj-Napoca, în fața statuii Crăișorului Munților, a avut loc ceremonia de prezentare a steagului de luptă a unei legiuni a lui Avram Iancu. La ceremonie au participat: Emil Boc, primarul municipiului Cluj-Napoca, generalul de brigadă Adrian Ciolponea, locțiitorul comandantului D. 4 I. „Gemina”, omul de afaceri Adrian Thiess, proprietarul drapelului, oficialități locale și un numeros public. În cadrul ceremoniei, IPS Andrei Andreicuț, mitropolitul Clujului, a oficiat o slujbă religioasă, iar, la final,

muzica militară a D. 4 I. a interpretat o suită de melodii patriotice, printre care și „Marșul lui Iancu”. Drapelul va fi expus la Cluj până în data de 9 mai, apoi și în alte orașe din țară și în mai multe capitale europene. (E. M.)

■ ■ **VIZITA** În perioada 11—15 aprilie, cursanții seriei XXVII a Colegiului Național de Apărare, din cadrul Universității Naționale de Apărare „Carol I”, însoțiți de cdor. prof. univ. dr. Ioan Crăciun și col. prof. univ. dr. Ion Roceanu din cadrul UNAp, au efectuat o vizită de studii și documentare în aria de responsabilitate a Diviziei 4 Infanterie „Gemina”. În prima zi cursanții au avut o întâlnire cu generalul-maior Ioan Manci, comandantul D. 4 I., și cu generalul de brigadă Adrian Ciolponea, locțiitorul comandantului, și au vizitat sala de tradiții a mării unități. Programul lor a mai cuprins vizite la diferite instituții și obiective din mai multe localități din aria de responsabilitate a Diviziei. (E. M.)

DECES

Personalul Comandamentului Diviziei 4 Infanterie „Gemina” este alături de familia plutonierului-maior Sorinel Pătrașcu, în momentele de mare durere sufletească, pricinuite de trecerea în eternitate a fiului drag, Adrian, la numai 15 ani. Dumnezeu să te aibă în paza lui, suflet bun! Sincere condoleanțe!

(Urmare din pag. 1)

pierderi până acum în niciun teatru de operații (TO). Succesul nostru cred că o constat în faptul că deși perioada de pregătire a fost scurtă și nu am avut foarte multe date despre ceea ce se întâmplă în Afganistan, despre cum decurg misiunile sau care sunt sarcinile batalionului de protecție a forței care se afla în TO la acea dată, am reușit să ne adaptăm foarte repede la situația existentă acolo, am înțeles misiunea și sarcinile care ne reveneau. Aceasta în condițiile în care comandamentul a fost fracționat în două componente, ambele la fel de importante, una pe partea strict operațională — care planifica, conducea, analiza și adapta tehnicile, tacticile și procedurile proprii, iar cealaltă administrativă, fără de care prima nu putea să materializeze nimic; într-un cuvânt, am fost la nivelul cerințelor și așteptărilor partenerilor noștri — Batalionul 4-31 Infanterie al US Army, a doua componentă majoră din cadrul Task Force Polar Bear Dragons. Aș vrea să evidențiez faptul că după acel nefericit incident din 16 septembrie, soldat cu trei răniți, am încercat să facem tot ce putem pentru a evita să fim previzibili, și aici mă refer atât la operațiunile aeriene pe care le-am executat, cât și la schimbarea permanentă a modului de executare a misiunilor.

— Nu a fost prima dvs. experiență în acest teatru de operații. În urmă cu 14 ani păseați pentru prima dată pe tărâm afgan, cu B. 812 I. Ce diferențe ați sesizat?

— Sunt foarte multe diferențe. În primul rând, în 2003, Forțele de Securitate Afgane lipseau cu desăvârșire, nu exista armată, poliție sau serviciu de informații, nu existau autorități locale nici la nivel mic (district, provincie) nici la nivel central, rata șomajului era foarte mare (cred că undeva la 80%), nu aveau curent electric — despre radio, televiziune sau internet nici nu se puneau probleme. În 2015 există o armată profesionistă bine echipată și dotată, de încredere și care controlează destul de bine situația, o poliție activă cu care am avut un parteneriat foarte strâns (mai mult de jumătate din misiunile zilnice sau operațiile deliberate desfășurându-se în parteneriat cu ea), un serviciu de informații care acționa la modul profesionist, reușind ca nu de puține ori să ne asigure informații prețioase care au dus fie la capturarea unor lideri insurgenți, fie la a evita diferite tipuri de atacuri care ar fi lovit în moralul trupelor. Bineînțeles că mai este mult până la nivelul care să le permită să gestioneze singuri situația din Afganistan, poate cel mai important pas fiind acela de a-i aduce pe toți „actorii” la aceeași „masă” fără a mai exista suspiciuni de corupție printre ei, dar cred că această problemă în timp se va rezolva. Referitor la șomaj, s-au creat foarte multe locuri de muncă și se crează în continuare, aici având și noi o oarecare contribuție prin proiectele pe care am reușit să le inițiem și unele chiar să le finalizăm.

— Cu certitudine experiența teatrului de operații este definitorie pentru un luptător. Credeți însă că experiența misiunilor antiinsurgență are aceeași valoare cu una câștigată pe un câmp de luptă clasic? V-aș invita să priviți lucrurile atât din perspectiva luptătorului, cât și a comandantului, de la nivel grupă, la batalion.

— Din punctul meu de vedere sunt două perspective diferite de abordare a problemei: în lupta clasică inamicul poate fi clar determinat deoarece poartă uniformă, respectă cutumele războiului și este organizat similar cu

— Cât de importante sunt echipamentele high-tech pe câmpul de luptă? Există unele voci care susțin că, până la urmă tot spiritul de luptător este decisiv.

— În misiune esențial este luptătorul, dar echipamentele high-tech sunt și ele foarte importante. Aș face o comparație din punct de vedere tactic, deși poate este un pic cam deplasată, dar cred că esența este definitorie. Dacă am face o analiză din punct de vedere tactic, aș spune că aceste echipamente pot fi echivalentul operațiilor de modelare, iar luptătorul ar reprezenta operația decisivă. Bi-

tul misiunii explicam statului-major că noi lucrăm în folosul comandanților de companii și au fost militari care nu au înțeles exact mesajul, dar timpul mi-a dat dreptate; sunt momente când trebuie să intervii din proprie inițiativă sau pur și simplu oamenii vin să-ți ceară un sfat, pentru că fiecare trebuie să vegheze la cel de alături: din față, din spate, din stanga sau dreapta. Au fost probleme diferite ca nivel de complexitate, dar cred că am reușit să le gestionăm corect, bineînțeles fiind aici cooperați specialiștii pe lângă lideri și aici mă refer la medic, psiholog, preot, jurist, contabil și lista poate continua. Nu există o ierarhie aici — pur și simplu trebuie să te implici atunci când este necesar, atât cât este necesar, apelează la cunoștințele și experiența pe care le-ai dobândit. Și apropo de griji, ultimele trei săptămâni sunt cele mai grele: atunci este perioada de rotire cu noua unitate și îți este teamă că rutina, oboseala și gândul la cei dragi să nu îți diminueze atenția și să ai pierderi în rândul oamenilor. Este o experiență unică, ce implică muncă, sudoare, sange rece, leadership, să pui problemele personale pe planul doi. Dacă reușești, la sfârșit vei avea sentimentul datoriei împlinite.

— Credeți că stilul de comandă trebuie modelat, în funcție de misiune? Cu alte cuvinte, diferă leadership-ul de „pace” față de cel adoptat într-un teatru de operații?

— Da, cred cu tărie acest lucru pentru simplul fapt că riscul tactic pe care un comandant trebuie să și-l asume este mult mai mare în teatrul de operații decât acasă. În altă ordine de idei, acolo se lucrează continuu, fără zile libere sau weekenduri, fără a avea familia și pe cei dragi lângă tine. Desigur, mai sunt și alți factori care apar, dar spre satisfacția mea și a subordonaților mei, în această misiune, datorită partenerilor americani, mulți din acești factori au fost diminuați sau eliminați, iar aici mă refer la condițiile de hrănire, de refacere, la tehnica superioară și celalalte mijloace: sprijin de informații și aerian, contracararea dispozitivelor explozive improvizate asigurate fără restricții.

— Cum ați defini infanteristul român, în câteva cuvinte.

— Un luptător bine pregătit din punct de vedere fizic și psihic, cu inițiativă, în măsură să deservească oricând echipamentele din dotare, adaptabil, flexibil în gândire.

— Ați văzut multe armate ale lumii, în acțiune. Ce ați lua, de la fiecare, pentru a constitui o forță redutabilă, inclusiv de la noi?

— Este destul de greu să faci o caracterizare. Din punctul meu de vedere, o forță redutabilă ar trebui să aibă patriotismul și dotarea americanilor, disciplina britanicilor, punctualitatea nemților, mândria francezilor și, nu în ultimul rând, altruismul și adaptabilitatea românilor. Cred că dacă am reuși să ne însușim toate acestea, ar fi suficient să putem face față oricărei provocări.

Locotenent-colonel
Adrian BOCHIS

Locotenent-colonelul
Adrian Costaru,
comandantul B. 811 I.
Protecția Forței
„Dragonii Transilvani”:

„În misiune
esențial este
luptătorul, dar echipamentele high-tech
sunt și ele foarte importante”

S-a născut la 6 decembrie 1972, în localitatea Cămpina, județul Prahova.

Studii: ● Institutul Militar „Nicolae Bălcescu”, Sibiu (1991—1995) ● Master Conducere Forțe Terestre — UNAp „Carol I”, București (2011—2012).

Cursuri: ● curs comandanți companii infanterie, Făgăraș (1997) ● curs de stat-major, Fort Benning, SUA (2009).

Funcții: ● comandant pluton și companie în B. 42 I. (1995—2000) ● comandant pluton militari TR, Chitila (2000—2001) ● comandant pluton în B. 812 I. (2001—2003) ● comandant companie cercetare în Bg. 81 Mc. (2003—2006) ● ofițer de stat-major în B. 812 I. (2006—2012) ● șef de stat-major în B. 400 Spr. (2012—2014) ● imputernicit locțiitor comandant batalion la B. 812 I., imputernicit șef birou în Cdm. Bg. 81 Mc. (noiembrie 2014 — august 2015) ● comandant batalion la B. 811 I. Protecția Forței „Dragonii Transilvani” (august 2015 — martie 2016) în misiunea din Afganistan.

Misiuni: „Belurokos”, Kosovo (2002); „Enduring Freedom”, Afganistan (2003); ISAF, Afganistan (2010); comandant B. 811 I. Protecția Forței „Dragonii Transilvani” — misiunea „Resolute Support”, Afganistan (2015—2016).

Medalii: 3 Medalii NATO Non Article 5 (Kosovo 2002 și Afganistan 2010 și 2016); Emblema de Onoare a ministrului apărării Belgiei; Emblema de Onoare a Forțelor Terestre.

noi, pe când în contrainsurgență, inamicul nu respectă niciuna din aceste caracteristici, iar populația civilă este din perspectiva nivelului strategic, centrul de greutate al acțiunilor coaliției, care dacă este pierdut, duce la un eșec. În anul 2010, dacă bine îmi amintesc, apăruse o directivă a generalului Stanley A. McCrystal, directivă prin care se definea un nou concept — „Strategical corporal” („Caporalul strategic”), adică se făcea referire la faptul că o decizie greșită la nivelul tactic cel mai mic (grupă) poate să ducă la escaladarea forței pe întreg teritoriul Afganistanului. Un fapt ce s-a demonstrat a fi de actualitate și acum, altfel spus de la comandant la luptător nu ne putem permite greșeli deoarece mediul operațional rămâne unul foarte complex și volatil.

neînțeles că aici contribuie foarte mult, aș putea spune esențial, leadership-ul de la cel mai mic nivel grupă până la cel mai înalt, în cazul de față cel de la nivelul Task Force-ului. Nu cred că cele două componente pot exista una fără cealaltă, împreună formând un întreg de care depinde reușita unei astfel de misiuni.

— Care sunt cele mai intense griji ale unui comandant, pe timpul derulării unei misiuni de luptă?

— Aș spune că sunt multe și foarte diversificate, încerci să faci totul perfect, să îl ajuți pe simplul luptător să se concentreze strict pe misiunea pe care o are, pe importanța pe care o reprezintă și de ce nu, pe faptul că și el este o parte din acest angrenaj care trebuie să funcționeze. Deși poate părea simplu, nu este așa. La început-

O zi de instrucție „marca” B. 812 I.

Ultimele două zile ale lunii martie au însemnat pentru militarii B. 812 I. „Bistrița” intensificarea procesului de instrucție. În cadrul unor exerciții de rezolvare a unor situații tactice, de nivel pluton, militarii batalionului au avut ocazia de a-și confirma buna pregătire. Și noi, reporterii de la „Orizont”, am fost alături de ei pe terenurile de instrucție, atât în cazarmă, cât și în poligonul Dealul Cocoșului. Despre firul acțiunii și instrucția infanteriștilor bistrițeni comandați de colonelul Cornel Scurt, în rândurile ce urmează.

Programul zilei

Cel care ne prezintă activitățile zilei este maiorul Leonard Vergu, unul dintre specialiștii instrucției din statul-major al unității. De la domnia sa aflăm faptul că pentru ziua respectivă de instrucție erau vizate două proceduri: reacția patrului de recunoaștere la o ambuscadă apropiată și procedura de „curățare” a tranșelor. „Se urmărește ca fiecare pluton din cadrul batalionului să fie în măsură să reacționeze foarte rapid și eficient, iar acest lucru implică rotirea rolurilor în procesul de instruire, pentru ca fiecare militar să fie în măsură să acționeze conform procedurilor”, arată maiorul Vergu. Pentru aceasta militarii trebuie să-și formeze automatisme. Astfel ei pot reacționa prompt încă de la primul contact cu adversarul.

Din arșița deșertului, în poligonul de acasă

Primul moment tactic se consumă în poligonul de instrucție din cazarmă. Plutonul comandat de plutonierul-adjutant Sergiu Coșug execută o procedură importantă: „curățarea” unei porțiuni de tranșee.

Conform scenariului de lucru, după un contact direct cu inamicul, dublat de un foc puternic, acesta se retrage, iar obiectivul este cucerit. Sarcina este de a curăța poziția inamicului și de a consolida aliniamentul atins. În timpul exercițiului se aud comenzi scurte și precise. Se înaintează în tranșee pentru a identifica răniții și eventualele dispozitive explozive, pentru a captura prizonieri, armament, muniție și aparatură de comunicații. Cu riscul unei stereotipii, senzația este că militarii bistrițeni chiar se instruiesc așa cum vor lupta. Desfășurarea plutonului în timpul schimbului de foc pare haotică unui ochi neavizat, dar este evident că toate mișcărilor sunt îndelung exersate și experiența din teatrele de operații a militarilor se simte.

„La instrucție este bine să greșim”, aflăm de la căpitanul Daniel Șoptea, comandantul companiei din care fac parte plutonanele aflate la instrucție în poligon. Greșelile se pot corecta și chiar se poate învăța din acestea.

În teatrul de operații însă greșelile se plătesc, iar prețul poate fi foarte mare. Tocmai de aceea este atât de important antrenamentul din poligon, repetarea obsedantă a anumitor proceduri.

Pentru căpitanul Șoptea sunt primele zile de serviciu după revenirea din misiunea din Afganistan. De la arșița din deșertul afgan a intrat direct în „focul” poligoanelor. Își cunoaște foarte bine subordonații, dar îl rugăm să nominalizeze unul singur, cel mai bun. Acesta este caporalul Aurel Buda. Un militar cu o mare experiență, pe care l-a avut subordonat în două misiuni în Afganistan. Meritele i-au fost recunoscute fiind decorat de inuși președintele României în anul 2010. „Caporalul Buda a înțeles și a executat foarte bine misiunile. La nevoie este în măsură să preia atribuțiile comandantului de grupă. Eu îl văd ca un lider informal, foarte apreciat de colegi”, ne spune căpitanul Șoptea, adăugând că ar mai fi și alți militari în companie care să corespundă acestui profil.

„Contact față-dreapta!”

Dealul Cocoșului este locul de desfășurare al celui mai dinamic episod de instrucție: „Plutonul de infanterie în executarea unei patruli de recunoaștere”.

Primul pluton care intră în acțiune este cel comandat de plutonierul-major Daniel Dudescu, un militar călit în multe exerciții precum și în misiunile din teatrele de operații. Plutonul începe deplasarea pe jos, pe un itinerariu bine stabilit, într-un dispozitiv premergător de luptă în care grupele sunt dispuse în săgeată. După parcurgerea unei distanțe considerabile, apare primul incident. O comandă fermă, „Contact față — dreapta!”,

sparge liniștea și declanșează prima reacție a militarilor prinși în ambuscadă de către alți militari ai batalionului, care joacă rolul adversarului. „Este un moment cheie în care militarii acționează precis, conform procedurilor învățate. În spatele acțiunilor precise stau multe ore de instruire, în care sunt repetate proceduri specifice pentru contracararea oricărui atac”, aflăm de la maiorul Vergu, prezent și el în poligon.

După contactul cu inamicul, militarii din zona de nimicire se constituie într-o bază de foc, iar

cu ajutorul unei alte grupe care execută o manevră de învăluire atacă inamicul din flanc și îl anihilează. În schimbul de foc, îl recunoaștem pe cercetașul de pe partea stângă, unul dintre veteranii batalionului, caporalul Daniel Demeter, militar cu cinci misiuni externe la activ. La polul opus, cel mai „proaspăt” militar al batalionului este soldatul Vlad Cosma, lunetist.

La un moment dat, sanitarul, caporalul Aurel Buda, intervine prompt pe câmpul de luptă și îl scoate de sub focul inamic pe soldatul Daniel Rad, jucător de rol care simulează în cadrul exercițiului un rănit cu o plagă împușcată la nivelul abdomenului. Acesta este transportat cu

rapiditate într-o poziție adăpostită de focul inamicului, primind îngrijiri medicale. Această secvență constituie un bun prilej pentru exersarea procedurilor specifice privind acordarea primului-ajutor pe câmpul de luptă.

După anihilarea inamicului și „curățarea” locurilor ocupate de acesta, plutonul se regrupează și are loc raportul „MPE” (Muniție-Pierderi-Echipament) în care fiecare militar, în baza unui cod

23 aprilie
ZIUA
FORTELOR TERESTRE

de culori prestabilit, prezintă comandantului de pluton cantitățile de muniție rămase și capacitatea sa de a continua lupta.

În urma feedback-ului primit, comandantul companiei execută o analiză privind obiectivele trasate în cadrul exercițiului și ia decizia de păstrare sau modificare a acestora.

Comunicațiile sunt esențiale

Și pentru că în orice luptă comunicațiile sunt vitale, în cazarmă, sub comanda locotenentului Iulian Dămăcuș, comandantului plutonului comunicații, transmisioniștii se instruiesc și ei în cadrul acestui exercițiu. Alături de specialiștii în comunicații bistrițeni, precum plutonierul-major Teodor China și caporalii Remus Vereș, Tiberiu Chezan și Ștefan Chiș, se află și cei din B. 811 I. din Dej, comandați de sublocotenentul Vasile Purcelean.

După instalarea efectivă a sistemului integrat de comunicații s-a trecut la asigurarea legăturilor necesare realizării comenzii și controlului trupelor desfășurate în poligonul Dealul Cocoșului. „Pe lângă suportul de voce și date, sistemul facilitează observarea pe hărți digitale a trupelor desfășurate în teren”, ne explică locotenentul Dămăcuș. Procedurile de instruire urmăresc ca în cadrul punctului de comandă să existe o bună organizare și o conexiune optimă cu elementele din câmpul tactic precum și cu eșaloanele superioare, în așa fel încât comanda și controlul să fie eficiente.

Prezent la activitate este și plutonierul-adjutant principal Dan Boban, subofițer de stat-major în modulul comunicații al B. 812 I., care ne precizează faptul că

antrenarea transmisioniștilor în echipe mixte vizează coeziunea militarilor, această etapă a instrucției reprezentând și un modul de instruire premergător, în vederea participării, împreună cu militarii dejeni, la exercițiul multinațional „Anakonda-16” din Polonia.

Pagină realizată de:
Plutonier Ovidiu SFIRIAC
Emil MORITZ

Sărbătoarea Învierii Domnului este cea mai solemnă dintre toate sărbătorile creștine din timpul anului bisericesc și ei îi corespund rânduielii liturgice dintre cele mai frumoase. Rânduielile liturgice din Duminița Paștilor sunt diferite de cele săvârșite în restul anului.

Învierea Domnului este cea mai mare sărbătoare a creștinătății, este un mister care s-a petrecut acum două mii de ani, dar care continuă să fascineze întreaga făptură umană, este o realitate care se transmite din generație în generație, de la un secol la altul ca un izvor de apă vie. Întruparea și Învierea Fiului lui Dumnezeu sunt fundamentale pentru viața oricărui om, deoarece reprezintă începutul și temeiul mântuirii noastre, prin care a fost distrusă moartea. Suntem neputincioși să cuprindem în cuvinte și cu rațiunea minunea în sine, fiindcă depășește posibilitățile noastre de înțelegere. Exemplul cel mai grăitor al tainei praznicului sunt valorile numeroșilor creștini care iau parte la această sărbătoare a

bucuriei, a împăcării și luminii, luminează ce trebuie dusă în case.

Pentru autorii sfinți ai Noului Testament și pentru Apostolii și primii propovăduitori ai credinței creștine, învierea lui Hristos a fost un eveniment istoric incontestabil. Sfântul Apostol Pavel răspunde celor neîncredători și arată că: „Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică este și credința voastră. Ne aflăm încă și martori mincinoși ai lui Dum-

nezeu, pentru că am mărturisit împotriva lui Dumnezeu că a înviat pe Hristos, pe Care nu L-a înviat, dacă deci morții nu înviază.” (I Corinteni XV, 13—15)

Prin Învierea Sa, Hristos ne-a risipit teama de moarte, dându-ne certitudinea că aceasta nu este decât o trecere, adică un Paști, spre viața veșnică; mai mult, învierea Sa constituie un argument evident pentru propria nemurire, dându-ne răspunsul la marea noastră sete de viață, de existență veșnică. „Fără învierea lui Hristos, ar părea că totul este stăpânit de tragedia fără sens a morții definitive. Prin învierea lui Hristos, se arată că nu ne așteaptă întinericul neființei, ci mai multă lumină”. Pe de altă parte, bucuria triumfului Vieții asupra morții s-a revărsat nu numai asupra oamenilor, ci și asupra naturii, pe care păcatul lui Adam a supus-o deșertăciunii (cf. Rom. 8, 20) și care aștepta, întru răb-

1 mai — Sfintele Paști. Bucuria Învierii

nezeu, redescoperirea sensului ei esențial. Astfel, Hristos Cel răstignit și înviat îmbrățișează întregul cosmos și Se împărtășește tuturor. „Pentru aceasta — zice Sfântul Ioan Gură de Aur — intrați toți în bucuria Domnului nostru. Și cei dintâi și cei de-al doilea luați plata. Bogații și săracii, împreună bucurați-vă. Cei care v-ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua! Cei care ați postit și cei care n-ați postit, veseliți-vă astăzi! Masa este plină, ospătați-vă!” Hristos Domnul ne-a încredințat pe toți că de

nului apare în mod tainic prototipul învierii noastre viitoare. În împărăția Cerului care va să vină, unde nu va fi nici moarte, nici boală, nici despărțire și chiar nici timp, va șterge Domnul orice lacrimă din ochi (vezi Apocalipsa 21, 4) și bucuria va fi fără de sfârșit, iar dragostea — veșnică Biruința Domnului asupra morții ne dă tuturor speranța de neclintit că și noi urmărindu-I Lui la cea de a Doua slăvită venire, vom învia pentru o viață nouă — o viață de comuniune cu Dumnezeu.

În fiecare an, sărbătoarea Învierii Domnului ne reamintește că noi, oamenii, n-am fost creați spre moarte, ci spre viață veșnică. Acum la praznicul Învierii Domnului vă doresc să aveți parte de sănătate, de împlinirea tuturor bunelor dorințe și Dumnezeu să vă învrednicească de nenumărate bucurii duhovnicești.

HRISTOS A ÎNVIAT!

Preot militar
Nicolae CALUGAR

Emil Gârleanu, sublocotenent în armata română

Emil Gârleanu a fost un apreciat prozator, regizor, scenarist de film și jurnalist român. S-a născut în 5 ianuarie 1878, la Iași, făcând parte dintr-o veche familie de răzeși moldoveni din Gârleeni, județul Bacău. Fiu al lui Emanoil Gârleanu, colonel, și al Pulcheriei, născută Antipa, de origine greacă. Casa părintească se afla în apropierea Copoului, în fața grădinii lui Vodă Sturza, loc cu o incântătoare priveliște de care scriitorul își va aminti mai târziu. Era un copil ciudat, de o prea mare sensibilitate și concentrare, a ajuns chiar să-și îngrijoreze mama prin îndelungile lui stări de visare. Adeseori se juca de-a soldații și citea cu nesaț „Povătuitorul copiilor”, editat de Ion Creangă. Părinții se despart și de mic copil este lăsat în grija unor mătuși. Începe liceul la Iași în anul 1889, dar se retrage și se înscrie la Școala Fiilor de Militari, unde devine coleg cu Jean Bart. Doi factori l-au îndrumat spre cariera armelor: influența tatălui, precum și faptul că locuia în apropierea cazarmilor.

După absolvire, intră la Școala de artilerie, geniu și marină, unde învață numai un an și trei luni, trecând la Școala de Infanterie, deoarece nu se împăca cu matematica necesară unui ofițer de marină. La infanterie a fost coleg cu Gheorghe Brăescu. Fire romantică, delicat și sfios,

adesea melancolic, mai tot timpul liber și-l petrece citind, studiind, făcându-și note, observând oamenii și realitățile vieții, năzuind să devină scriitor. 1899 este anul în care începe să frecventeze cercul scriitoricesc din jurul revistei „Arhiva”, condusă de A. D. Xenopol, și

cel al ziarului „Evenimentul”. După ce a ajuns sublocotenent, a cerut o suspendare de doi ani, pentru a urma Facultatea de litere, dar nu perseverență. Debutează cu poezia „Iubitei” și schița „Dragul mamei”, în revista „Arhiva”, sub pseudonimul Emilgar, pentru a nu fi recunoscut de superiori, care nu priveau cu ochi buni preocupările extra militare ale ofițerilor. Intră din nou în viața de cazar-

mă, cei doi ani de disponibilizare terminându-se. Se mută cu serviciul la Bârlad, unde îl cere unchiul său, maiorul Macri, găsim aici o atmosferă culturală prielnică preocupărilor sale literare. În 1904 scoate revista „Făt-Frumos”, iar în 1905 publică primul său volum de proză „Bătrani — schițe din viața boierilor moldoveni”. El este cel care, la 5 februarie 1910, inaugurează primul sediu al Societății Scriitorilor Români, iar un an mai târziu este numit director al Teatrului Național din Craiova. Aici îl sprijină pe Liviu Rebreanu, numindu-l secretar literar. Ca regizor a semnat filmul „Cetatea Neamțului” și a scris scenariul pentru filmul „Dragoste la mănăstire”.

La 2 iulie 1914, la Câmpulung Muscel, Emil Gârleanu se stinge din viață, la vârsta de 36 de ani, lăsând o operă plină de gingășie și sensibilitate. Moartea sa prematură, grăbită de unii răuvoitori, care inițiaseră o întreagă campanie de calomniere a renumitului director al Teatrului Național din Craiova, a fost deplănsă de marii scriitori ai timpului. Postum și mai apar câteva volume, printre care „Visul lui Pillat” și „O lacrimă pe-o geană”. Numele prozatorului Emil Gârleanu se leagă de amintirea unui scriitor delicat, fin și cu un ascuțit simț de observare a naturii și a omului.

Emil MORITZ

INVĂȚĂMÂNT MILITAR

Olimpicii de la Alba-Iulia

Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” are 25 de elevi calificați la etapa națională a olimpiadelor școlare științifice și sportive.

Clasele a IX-a au avut următorii calificați: elevii Ilișca Coman (chimie), Alexandru Dedea (fizică), Andrei Rodilă (lingvistică), Cristian Faur, Raluca Șerban, Ioana Tomoiogă și Iuliana Țurca — religie.

Anul doi de studiu numără cei mai mulți deținători ai premiului I, etapa pe județ: elevii fruntași Cătălin Bădicel (istorie), Mădălin Lucaciu (religie), Mircea Costea (religie), Iza Sava (engleză), Roberta Ion (franceză), Alexandra Maier (spaniolă), Laurențiu Lungu (italiană), Bianca Balea (lectura ca abilitate de viață), Claudiu Trușcă (tenis de masă) și eleva caporal Teodora Grecu (fizică).

Clasele a XI-a vor avea cinci reprezentanți: Alexandra Trif (psihologie), Sebastian Molotș (logică), Raluca Fundeanu (economie), Marian Luca și Ioana Argatu — religie.

În paralel cu pregătirea pentru bacalaureat, și elevii anului terminal au obținut rezultate meritorii: Andrei Klett (geografie), Alexandru Istrate (cros), Nicușor Știucă (lingvistică).

Felicitări liceenilor și mult succes la următoarea etapă!

Maistru militar
Radu CIOLOCA

CO2NCRETE

Un grup de cercetători din cadrul Universității din California, SUA, a descoperit o metodă pentru a reduce cantitățile extrem de mari de dioxid de carbon eliberate în atmosferă, prin transformarea acestora într-un nou tip de material de construcții. Acesta este fabricat cu ajutorul unor imprimante 3D, și este denumit sugestiv CO2NCRETE, deoarece cercetătorii consideră că noul produs poate înlocui cimentul. Deocamdată CO2NCRETE a fost testat doar în interiorul unui laborator însă eforturile oamenilor de știință nu se opresc aici, ei intenționând producerea acestui nou material la scară industrială.

LI-FI — TRANSMISII DE DATE ULTRARAPIDE

Tehnologia Wi-Fi, deși are mai puțin de 20 de ani de când este utilizată la scară largă, este deja depășită. Viitorul aparține însă inovației Li-Fi, o tehnologie de 100 de ori mai rapidă, dezvoltată de un grup de cercetători de la Universitatea din Edinburg, Scoția, care va transmite semnalul de inter-

net prin intermediul unor fascicule de lumină. Datele sunt transmise prin intermediul unor lumini LED, în cod binar, atingând în laborator viteze de circa 224GB/secundă. După teste efectuate în laboratoarele din Tallinn ale companiei Velmenni, specialiștii au implementat noua tehnologie în birouri și în medii industriale din Estonia, raportând atingerea unei vi-

Era digitală

teze de transmitere a datelor de 1GB/secundă, o viteză de 100 de ori mai ridicată decât obișnuitul Wi-Fi. Pentru moment, în comparație cu Wi-Fi, singurul dezavantaj al acestei noi tehnologii rămâne imposibilitatea de a penetra pereții unei clădiri. Totuși, aceasta se poate dezvolta, și privind modul în care evoluează lucrurile, nu este exclus ca acest impediment să fie destul de rapid rezolvat. De altfel, Comisia de Comunicații din SUA a avertizat recent că am putea rămâne fără spectru de unde radio pentru Wi-Fi în următorii 5 ani, acesta fiind extrem de aglomerat.

„ASSIST“

Compania Samsung a găsit o metodă mai simplă pentru a-i ajuta de la distanță pe utilizatorii dispozitivelor mobile. În cazul în care aveți o problemă, aplicația Samsung+ vă poate pune în contact cu un reprezentant al companiei, oferindu-i acestuia posibilitatea de a controla dispozitivul de la distanță.

Denumită „Assist“, prin intermediul acestei funcții utilizatorii au posibilitatea de a oferi controlul dispozitivului mobil unui reprezentant al companiei, care va putea astfel naviga prin meniuri pentru a ajuta la setarea opțiunilor. Nu este clar dacă „Assist“ poate accesa și meniuri în care sunt stocate informații cu caracter personal, precum lista de mesaje, lista de contacte, căsuța de e-mail sau alte conturi private. Cu siguranță însă, această funcție poate fi folosită cu succes de către utilizatori neexperimentați, și în cazul în care au încredere că Samsung nu le va încălca intimitatea. „Assist“ din Samsung+ este disponibil momentan doar pe Samsung Galaxy S7 și S7 Edge, urmând a fi integrat și în alte telefoane ale companiei.

Plutonier Ovidiu SFIRIAC

HOROSCOP

BERBEC

Te ocupi doar de ceea ce îți face plăcere. Participi la multe activități relaxante și vesele. Ai mereu energie și disponibilitatea de a te distra. Prietenii sunt încântați.

TAUB

Vei avea banii necesari pentru a transforma în realitate proiectele pe care ți le-ai propus. Chiar dacă vei avea mai mult de muncă în perioada următoare ești pregătit să duci la bun sfârșit planurile.

GEMENI

Te preocupă găsirea unor soluții pentru a te mai degreva de unele activități de la serviciu. De aceea ceri părerea unor specialiști pentru a-ți eficientiza activitatea.

RAC

Acorzi multă atenție persoanelor din jur. Dacă ai de rezolvat probleme importante ceri părerea unor persoane experimentate pentru a facilita găsirea unei soluții.

LEU

Îți împarți judicios banii între lucrurile strict necesare și satisfacerea unor capricii. Rezultatele se văd destul de repede fiindcă reușești să faci unele economii.

FECIOARA

Detaliile pot adesea să-ți dea bătăi serioase de cap, în rezolvarea unor probleme. De aceea trebuie să acționezi cu prudență și profesionalism când iei decizii.

BALANȚA

Încerci să faci lucrurile să meargă cât mai bine. Conștiința că este destul de greu să ții pasul cu colaboratorii. Proiectele sunt laborioase și necesită multă experiență.

SCORPION

Ești în centrul activităților profesionale și ai parte de foarte multe provocări. Beneficiezi de un ajutor nesperat din partea colaboratorilor.

SĂGETĂTOR

Lucrurile merg bine atât pe plan sentimental dar și profesional. Te porți cu atenție deosebită atât cu cei apropiați, cât și cu colegii. Ești foarte apreciat pentru atitudine.

CAPRICORN

Ești plin de vitalitate și vrei să te implicii mai mult în activitățile profesionale. Refuzi orice sprijin fiindcă ești hotărât să demonstrezi ceea ce poți.

VARSĂTOR

Ai de rezolvat lucruri importante și trebuie să treci pe planul doi orice distracție. Este o perioadă solicitantă și de aceea e bine să-ți planifici totul judicios.

PEȘTI

Simți nevoia de a face o schimbare și ar fi bine să analizezi cu sinceritate ce ți-ai dori. Dacă știi ce vrei lucrurile vor merge de la sine.

STELUȚA*

Angajații unei companii multinaționale sunt întrebați ce vor face cu banii din prima de Paști:

Elvețianul: Din banii de primă

imi cumpăr o barcă.

Reporterul: Și cu restul?

Elvețianul: Și cu restul îmi

renovez fațada casei.

Englezul: Din banii de primă

imi cumpăr o mașină sport.

Reporterul: Și cu restul?

Englezul: Și cu restul mă duc

într-o excursie în Africa.

Românul: Din banii de primă

imi cumpăr un pulover.

Reporterul: Și cu restul?

Românul: Restul mi-l dă

mama.

UMOR

Care sunt fazele realizării unui proiect?

1. Entuziasm.
2. Sudoare.
3. Deznădejde.
4. Căutarea vinovaților.
5. Pedepsirea nevinovaților.
6. Premiera celor care n-au avut nicio treabă cu proiectul.

Fiul cu tatăl la pescuit:
— Fiule, dă-mi te rog pâine pentru nadă.

- Păi, ... am mâncat-o.
- Atunci dă-mi mămăliga.
- Nu mai e... Am mâncat-o.
- Ok, hai mănâncă și rămele și să mergem acasă.

Soțul așteaptă lângă salonul de înfrumusețare.

— După mult timp, soția iese. El se uită, respiră adânc și spune:
— Bine că măcar ai încercat...

— Doctore, ați recomandat soției mele să se ducă la băi. E bolnavă?

— Nu, dvs. aveți nevoie de liniște!

Ea: Măine aniversăm 30 de ani de la căsătorie; am putea tăia curcanul?

El: De ce? Doar nu e vina lui...

Sărbătoarea Floriilor

Duminica Floriilor este una dintre cele 12 sărbători împărătești din cursul anului bisericesc. Această sărbătoare a fost menționată pentru prima dată în secolul al IV-lea și a început să fie celebrată cu mare fast la Ierusalim, iar apoi a cuprins întreaga lume creștină. Strâns legată de minunea învierii lui Lazăr din Betania, această duminică îi pregătește pe credincioșii ortodocși pentru bucuria pe care o aduce biruința lui Hristos asupra morții, din duminica următoare, cea a Învierii. Sărbătoarea Floriilor este una de bucurie pentru întreaga creștinătate, dar cu înțelegerea faptului că zilele ce urmează sunt unele ale tristeții.

Duminica Floriilor este precedată de Sămbăta lui Lazăr. În această zi, Iisus Hristos își arată din nou minunile, înviindu-l pe Lazăr, la patru zile de la moarte. După această minune, mulțimile erau atât de uimite încât erau convinse că a venit vremea regelui prevestit de profeți și, la intrarea în Ierusalim, l-au întâmpinat cu flori și l-au aclamat pe Mântuitor.

Intrarea triumfală în Ierusalim, înainte de patimile Sale și

de Învierea Sa din morți au fost profețite cu mai bine de patru sute de ani înainte de sfârșitul prooroc Zaharia, prin cuvintele „Bucură-te foarte, fiica Sionului, veselește-te, fiica Ierusalimului, căci iată Împăratul tău vine drept și biruitor, smerit și călare pe asin, pe mănzul asinei“. De asemenea, este relatată de toți cei patru evangheliști, Ioan, Luca, Matei și Marcu. Noul Testament relatează faptul că apostolii au întins hainele lor pe asin, pe ele șezând Mântuitorul în timpul acestei procesiuni. Acest gest a fost interpretat de Sfinții Părinți ca fiind mărturisirea faptului că învățatura apostolilor va aduce la ascultare toate neamurile de pe pământ.

Sărbătoarea Floriilor deschide Săptămâna Patimilor, în amintirea cărora în biserici se oficiază în fiecare seară Deniile, slujbe prin care credincioșii rememorează drumul Crucii, până la moartea lui Iisus Hristos și apoi Învierea.

Semnificația creștină a acestor zile este una foarte puternică, reprezentări ale lui Hristos intrând în oraș călare pe un asin fiind întâlnite frecvent în pictură.

Ileana DUMA

ORIZONT MILITAR

REDACTOR-ŞEF

Colonel
OVIDIU PURDEA-SOMES
 int. 0418
 0264/590669

SECRETAR DE REDACŢIE

Locotenent-colonel
ADRIAN BOCHIŞ
 int. 0366

SECRETARIAT TEHNIC DE REDACŢIE

Plutonier-adjutant principal
ŞTEFAN VIOREANU
 (corespondență-expediție)
 int. 0228

Maistru militar clasa a III-a
RADU CIOLOCA

Plutonier OVIDIU SFIRIAC
ILEANA DUMA
 (tehnoredactor)
EMIL MORITZ
 (fotoreporter)
 int. 0218

TIPOGRAFI

Plutonier-major
DOREL BADIU

VASILE VITCA
ŞTEFAN POP
 int. 0385

RESPONSABIL DE NUMĂR

Plutonier-adjutant principal
ŞTEFAN VIOREANU

ADRESA REDACŢIEI

U.M. 02565/A, Cluj-Napoca,
 Piața Ștefan cel Mare nr. 1—3
 cod. 400133
 Tel. 0264/590563 int.
 Fax. 0264/590557

e-mail: orizontmilitar@yahoo.com

ISSN 1842—3434

B. 0362 C. 208

Opiniile exprimate în articolele publicate sub semnătura autorilor au caracter strict personal și nu angajează în vreun fel răspunderea editorului sau a redacției. Manuscrisele nu se înapoiază.

ABONAMENTE

Cei care doresc să se aboneze la ziarul „ORIZONT MILITAR”, pentru anul 2016, o pot face în următoarele condiții: costul unui abonament pe 3 luni este de 6×70 bani = 4,20 lei; pe 6 luni este de 11×70 bani = 7,70 lei și pe un an este de 22×70 bani = 15,40 lei; suma va fi depusă în contul U.M. 02216: RO17TREZ 2165005XXX006877. Cod unic de înregistrare 15051428, Trezoreria Cluj-Napoca; cererile se trimit direct, pe adresa redacției — U.M. 02565/A. În adresa de comandă va fi specificat numărul de abonamente și se va anexa obligatoriu un document care să ateste virarea banilor în contul de mai sus (chitanța fiscală).

Ziarul se va distribui doar la structurile militare care înaintează cereri de abonamente.

Drone militare

Prezentul ne oferă numeroase momente în care auzim despre utilizarea aparatelor de zbor fără pilot, așa-numitele drone sau UAV-uri (Unmanned Aerial Vehicle). Acestea sunt folosite în cele mai variate domenii, de la cunoscutele filmări, foarte reușite de altfel, cu camere video la diferite evenimente publice, la ultimele tendințe în domeniul curieratului unde se pare că peste ani vom asista la creșterea exponențială a acestui gen de servicii automatizate. Mai ales că nu sunt foarte dificil de pilotat. De altfel, numeroși copii și adolescenți sunt în măsură să piloteze cu succes aceste aparate fără pilot, a căror interfață de control este identică cu cea de pe consolele video.

Cu toate acestea, cele mai cunoscute aparate de zbor fără pilot sunt cele cu utilizare militară, care execută atât misiuni de recunoaștere aeriană de la joasă la foarte mare înălțime, cât și atacuri tăcute, în care țintele nici nu știau de unde a venit lovitura. Gama dronelor este foarte variată, la fel și domeniile de utilizare.

Vă prezentăm, pe scurt, câteva drone de producție recentă, cu utilizare militară sau exclusiv militară, cu mențiunea că majoritatea producătorilor folosesc fuselajul și propulsia și pentru variantele civile ale aparatelor de zbor fără pilot pe care le comercializează. Avantajul folosirii în mediul militar al dronelor este reprezentat în primul rând de pierderile scăzute pe timpul misiunilor în comparație cu folosirea echipamentelor cu echipaj uman, dar și de costurile reduse de operare și de miniaturizarea permisă de lipsa aceluși echipaj.

Un sistem clasic

— „ANKA”

Încă din anul 2012, Comitetul Executiv al Industriei de Apărare din Turcia a anunțat începerea cercetărilor pentru dezvoltarea unui sistem UAV de mare altitudine dotat cu rachete de atac la sol, care să fie produs exclusiv de societățile Turkish Aerospace Industries — TAI, Aselsan și Milsoft.

În februarie 2016, în regiunea Elazig din Centrul Turciei (aproximativ 200 km N de frontiera cu Siria) a fost testat UAV-ul de tip Anka, destinat pentru culegerea de informații, supraveghere, achiziția țintelor și recu-

noaștere. Sistemul Anka complet este format din trei aparate de zbor și stația de control de la sol — un camion destinat controlului de la sol al UAV-urilor. Pe stația de control de la sol se regăsesc elementele primare de funcționare, precum și de transmitere criptată a datelor video, alimentarea electrică de la grup electrogen remorcat, sistemul de decolare-aterizare asistat de GPS, precum și sistemul de interpretare a imaginilor transmise.

În prezent, sistemul Anka este echipat cu senzori optici și infra-roșu de înaltă definiție — HD, care includ elemente laser de marcare și măsurare a țintelor. Fuselajul monobloc este din material compozit ranforsat cu ele-

mente metalice, cu aripi detașabile și coadă în V, și este dotat, printre altele, cu sistem de aterizare retractabil, instalație de iluminat, instalație de alimentare și rezervor cu combustibil precum și cu sistem de degivrare automată.

Astfel, drona Anka poate executa misiuni de culegere de date și informații, de supraveghere, dar și de detectare, identificare și urmărire în timp real a țintelor, atât pe timp de zi, cât și pe timp de noapte, inclusiv în condiții atmosferice neprielnice. Acesta poate transporta, pe lângă camerele foto-video digitale și optice, instrumentele de orientare și de măsurare cu laser a distanțelor. De asemenea, poate transporta un radar de urmărire a țintelor terestre mobile. Platforma de transport poate fi preprogramată înainte de misiune privind traseul de deplasare și locul de aterizare, în cazurile de pierdere a legăturii cu stația de control.

Pe timpul misiunilor, Anka furnizează imagini în timp real din câmpul tactic ale țintelor spre stația de control de la sol, iar sistemele de la bord permit funcționarea, în anumite condiții, fără intervenția unui operator.

Principalele caracteristici ale Anka sunt: ● echipaj: zero ● lungime: 8 m ● anvergura aripilor: 17,3 m ● înălțime: 3,4 m ● capacitatea maximă de transport: 1600 kg ● motor turboalimentat: 155 cp ● raza de acțiune: 200 km ● distanța maximă de zbor: 4890 km.

Concepte rusești

La prima conferință științifică-militară destinată aplicațiilor roboților în forțele armate ruse, desfășurată în februa-

rie 2016 la Moscova, a fost prezentat un nou concept de dronă — complexul multicopter — de fapt o „haită” de mini-drone care pot executa misiuni de culegere de informații, de monitorizare, dar și de eliminare a unor ținte desemnate anterior de un operator uman.

Acest concept nou cuprinde în total patru aparate de zbor: un mini-elicopter fără pilot, multicopterul santinelă, multicopterul de cercetare — culegere de informații, și multicopterul de atac — înarmat cu muniție reactivă. Acest sistem de patru drone poate executa misiuni separat sau în comun, ca un grup de luptă. Potrivit oficialilor ruși, sistemul va putea înlocui militarii în anumite misiuni de cercetare, monitorizare, patrulare, recunoaștere a terenului și cartografiere, transport și chiar misiuni de luptă.

Acest grup de drone poate acționa în mod complet autonom: după ce își stabilește poziția, identifică traseul de zbor și apoi poate interacționa cu alte sisteme robotizate. Sistemul de control de la sol este montat pe un vehicul de teren, poate fi instalat în 15 minute și este comandat de cinci operatori umani, putând funcționa independent maxim șapte zile, fără realimentare.

Mini UAV-urile au fiecare câte 6 rotoare și sunt ghidate prin sistemul militar rus GLONASS (similar GPS-ului occidental) pentru deplasare, dar și pentru poziționarea țintelor sau azimut.

Fiecare componentă a complexului mini-UAV are dimensiuni reduse (maxim 80—100 cm diametru), având capacități specifice, după cum urmează:

Mini-elicopterul: are distanța maximă de acțiune de câteva sute de kilometri și poate desfășura misiuni de video-supraveghere, colectare de date meteo și transport a unor materiale la anumite coordonate.

Multicopterul de cercetare: colectează informații foto și video folosind senzori termosensibili și le poate transmite în timp real stației de control de la sol.

Multicopterul santinelă: execută misiuni de reglare a tirului artileriei, verificând coordonatele țintelor, monitorizând situația de pe câmpul de luptă, cu posibilități de evaluare a distrugerilor la țintă.

Multicopterul de atac: este echipat cu muniție propulsată reactiv (similar încărcăturii aruncătorului de grenade — fără recul). La conferința de la Moscova a fost prezentată public o înregistrare a modului de executare a focului care a demonstrat o stabilitate foarte bună a aparatului de zbor, cu calități de ochire precisă asupra țintelor staționare sau în mișcare.

Deja au apărut companii ruse, precum Vega Concern, care au afirmat că dezvoltă componentele software ale stației de control la sol a grupului de roboți mini-UAV pentru a permite interacțiunea cu alte grupuri de roboți terestri ce pot fi întâlniți pe câmpul de luptă. Cu alte cuvinte putem vorbi deja de o mini-grupare întrunită de luptă. De roboți!

Maior Adrian DIMCEA

Biserica militară din Cluj-Napoca — o zidire de credință și fapte

În garnizoana Cluj-Napoca funcționează, din anul 1999, o biserică militară, cu hramul „Sfântul Gheorghe”, și un cimitir militar. Aceste obiective reprezintă două repere importante în viața spirituală a militarilor clujeni. De aceea, acum,

Sever Găină, la redactarea notelor de fundamentare și a adreselor înaintate către Primăria municipiului Cluj-Napoca, pentru obținerea avizelor necesare.

Apoi, am fost de față la ceremonialul de sfințire a locului de amplasare a bisericii și am

Trebuie precizat faptul că biserica și întregul ansamblu au fost proiectate de colegul nostru, locotenent-colonelul (r.) arhitect Ion Arboreanu, un foarte bun specialist și un om extrem de generos. Toată lucrarea de proiectare a făcut-o gratis, mulțumindu-se doar cu faptul că va avea și domnia sa un loc de veci în acest cimitir, alături de ceilalți camarazi, lângă lăcașul de cult căruia i-a dat contur, prin propria imaginație.

Totodată, o contribuție semnificativă în funcționarea acestor obiective au adus cadrele militare, active sau în rezervă, din toate structurile sistemului național de apărare dislocate în Cluj-Napoca, îndeosebi personalul B. 400 Sprijin „Feleacu” și membrii filialei clujene a Asociației Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retragere. De asemenea, trebuie să-i amintim și pe cântăreții din strană: colonelul de muzică (r.) Modest Vișoiu, domni Sorin Haiduc, Liviu Vidican, Alin Anca și Ioan Trif, cu un rol important în derularea slujbelor religioase.

Printre lucrările cele mai semnificative, care s-au realizat după intrarea în funcțiune a bisericii, am putea enumera: instalația de încălzire; realizarea unui acoperiș nou și schimbarea geamurilor și a parchetului; dotarea cu mobilier adecvat; construirea unei porți la intrarea în cimitir și a unei copertine pentru oficierea parastaselor și pentru alte ceremonialuri; aducerea, din Ungaria, a osemintelor generalului Gheorghe Avramescu și înmormântarea acestora lângă clădirea bisericii; compartimentarea cimitirului; amenajarea aleilor de acces și instituirea „Aleii Gene-

ralilor”, în semn de respect pentru cei care au fost lideri în diferite structuri ale armatei.

La biserică vin, în fiecare duminică și în zilele de sărbători religioase, sute de militari și membri ai familiilor acestora, pentru a participa la Sfânta Liturghie, oficiată de preotul militar Nicolae Călugăr (foto), și pentru a-și înobilă sufletele. În Cimitirul Militar își dorm somnul de veci multe sute de militari clujeni, care au servit țara sub drapel. Aici ne întâlnim pentru a-i conduce pe ultimul drum pe camarazii noștri, ca un semn că le respectăm statutul lor social și demnitatea câștigată prin fapte.

când se împlinesc 17 ani de la sfințirea bisericii și un secol de la înființarea Comandamentului Armatei a 4-a, se cuvine să menționăm aceste obiective printr-o realizare mai specială și să reamintim cum s-a desfășurat procesul de edificare a lor.

Am fost martor și părtaș la construirea acestor obiective și îmi amintesc, cu mare emoție, toate etapele parcurse. Inițiatorul proiectului a fost generalul Paul Cheler, comandantul Armatei a 4-a, un militar extrem de curajos, cu o personalitate puternică și cu spirit întreprinzător, care a făcut posibilă parcurgerea rapidă a etapelor birocratice și începerea lucrărilor. Am participat, în anul 1992, împreună cu regretatul colonel

urmărit cu interes derularea succesivă a lucrărilor de construcție. În bună parte, aceste lucrări au fost coordonate de compartimentele cazarmare, geniu și logistică ale Comandamentului Armatei a 4-a, au fost executate de personalul unui batalion de geniu din Alba-Iulia, iar șef de șantier a fost colonelul Gheorghe Apan, în cea mai mare parte a perioadei de construcție. În data de 23 aprilie 1999, de ziua Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, am luat parte la ceremonialul de sfințire a bisericii, un ceremonial fascinant, oficiat de un impresionant sobor de preoți, cu binecuvântarea vrednicului de pomenire, Înalt Preasfințitul Mitropolit Bartolomeu Anania.

Fie și numai din cele câteva considerente prezentate, avem temeiul să spunem că Biserica Militară „Sfântul Gheorghe” și Cimitirul Militar din Cluj-Napoca reprezintă repere importante în viața noastră spirituală.

Gheorghe CIREAP
Colonel (r.)

Ouăle de Paște, potrivit tradiției, se adună din cuibar în miercură din a patra săptămână a Postului Mare, numită și „miercură Paresimilor”. Există obiceiul ca de la lăsatul secului și până în această zi, gospodinele să nu strângă ouăle. Era credința că ouăle alese în această zi nu se strică până la Paște. Se alegeau ouăle pentru mâncarea de Paște și ouăle ce urmau să fie înroșite.

Chiar dacă ele erau strânse în această zi, vopsitul lor avea loc în joia din săptămâna de dinaintea Paștelui, însă, niciodată în Vinerea Mare. Oul vopsit este simbolul Mântuitorului, care părăsește mormântul și se întoarce la viață, precum puiul de găină ieșit din găoace. Ouăle roșii sunt numite în Bucovina merișoare, iar cele cu ornamente sunt numite încondeiate, inchistrite sau împistrite. Folclorul conservă mai multe legende creștine care explică de ce se înroșesc ouăle de Paște. Una dintre ele relatează că Maica Domnului, care venise să-și plângă fiul răstignit, a așezat coșul cu ouă lângă cruce și acestea s-au înroșit de la sângele care picura din rănile lui Hristos.

Ciocnitul ouălor se face după reguli precise: persoana mai în vârstă (de obicei bărbatul) ciocnește capul oului de capul oului ținut în mână de partener, în timp ce rostește cunoscuta for-

Obiceiuri de Paște

mulă „Hristos a înviat”, la care se răspunde „Adevărat a înviat”.

Un obicei specific Maramureșului este cel de a se oferi pomana pentru sufletele celor tre-

există obiceiul ca din primul ou ciocnit să mănânce toată familia, pentru a fi mereu împreună. Capul familiei ciocnește oul, îl curăță și îl taie în atâtea felii câți membri are familia respectivă. Fiecare își va lua bucățile din acel ou și îl vor mânca deodată. În alte locuri însă, imediat după slujba oficiată în Noaptea Învierii, sătenii își cer iertare unii de la alții, după care ciocnesc ouăle.

există obiceiul ca din primul ou ciocnit să mănânce toată familia, pentru a fi mereu împreună. Capul familiei ciocnește oul, îl curăță și îl taie în atâtea felii câți membri are familia respectivă. Fiecare își va lua bucățile din acel ou și îl vor mânca deodată. În alte locuri însă, imediat după slujba oficiată în Noaptea Învierii, sătenii își cer iertare unii de la alții, după care ciocnesc ouăle.

Tot în aceste zile gospodinele obișnuiesc să prepare pasca, un cozonac mai special cu brânză. Și acesta este însă „un obicei agropastoral”. Pasca este făcută din făină de grâu cea mai curată, din brânză, ou, având acel aspect de soare și de pe care nu lipsește semnul Crucii. Acest obicei agropastoral se petrece primăvara, deoarece ne punem sub pavăza soarelui.

Tot de Paște se pune un accent deosebit pe cultul morților. Tocmai de aceea, în unele zone din Maramureș, precum Lăpușul, se obișnuiește ca după Sfânta Liturghie care are loc duminică, în prima zi de Paște, să se organizeze o masă în cimitir, la mormântul strămoșilor.

A 2-a zi de Paște are loc în multe zone din Ardeal așa-numitul „Udat” în care udătorii (băieții) merg la fete și le stropesc cu apă sau, mai nou, cu parfum.

Ileana DUMA

cuți în neființă. În Joia Mare, maramureșenii de peste deal, împart ouă crude oamenilor săraci și aprind un foc mare în fața casei. Astfel, se încălzesc sufletele rudelor trecute la cele veșnice.

În Vinerea Mare se ține post negru. Nu se mănâncă și nu se bea apă până scapătă soarele. În această zi mai este interzis și jocul, există chiar și o strigătură referitoare la asta, „Cine joacă

Domnului Iisus Hristos, iau lumina și o duc la cimitir, morților din familie, dar și acasă, pentru a avea lumină tot anul. În Duminica Învierii, dis-de-dimineață, se pune într-un ibric apă rece, un ou roșu, un ban de argint și se spală cu această apă pe față pentru a fi roșii în obraji ca oul și pentru a avea belșug restul anului. Toată lumea trebuie să poarte haine noi.

În unele zone din Maramureș